

מ"ת 1891/09/17 - מדינת ישראל נגד יוסף עסאף

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 1891-09-17 מדינת ישראל נ' עסאף
תיק חיצוני: 390724/2017

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מבקשת מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד יוסף עסאף
משיב ע"י ב"כ עוה"ד מסרי מוחמד

החלטה

1. מונחת בפני השאלה כיצד על בית המשפט לנהוג בכספי הפיקדון שהפקיד הנאשם המשיב להבטחת תנאי שחרורו.

לפני בקשת המשיב להורות על שחרור כספי הפיקדון אשר הפקיד על מנת לשמש ערובה לתנאי שחרורו.

2. להלן תמצית ההליכים בתיק עד כה-

א. כנגד המשיב הוגש ביום 4.9.17 כתב אישום בגין עבירת גידול סמים.

ב. במעמד הגשת כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

ג. בדיון שנערך ביום הגשת הבקשה הורתי על שחרורו של המשיב כאשר להבטחת תנאי שחרורו נדרש הוא להפקיד סך של 5,000 ₪.

ד. ביום 1.3.20 נגזר דינו של הנאשם ובין היתר הושתו עליו חודשיים מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ה. במעמד מתן גז"ד בקשה המאשימה עיכוב ביצוע רכיבים שונים בגז"ד ביניהם ריצוי עבודות השירות. הורתי על עיכוב ביצוע עבודות השירות וכי על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 20.4.20.

ו. בשל מגפת הקורונה שב"ס הודיע כי לא יוכל לקבל את הנאשם לריצוי עבודות שירות באותו מועד, ובהעדר תגובה של הצדדים להודעה זו נדחה מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ליום 6.8.20, כבקשת שב"ס.

ז. יוער כי בסופו של יום לא הוגש ערעור.

3. ביום 3.3.20 פנתה מזכירות בית המשפט לקבלת החלטה בדבר הפיקדון שנותר בתיק בסך של 5,000 ש"ח. יוער כי בתיק קיים היה גם פיקדון נוסף בדך 10,000 ₪ אשר הופקד על פי החלטה בתיק ה"ת שעניינו רכב שנתפס. פיקדון זה, על פי גזה"ד, בהתאם לבקשת הנאשם, שימש לתשלום הקנס שהושת על הנאשם.

בהחלטה שניתנה על ידי באותו מועד הורתי כי בשלב זה אין לדון בשאלת הפיקדון שכן טרם חלף המועד להגשת ערעור על גזה"ד.

4. לאחר חלוף המועד להגשת ערעור ניתנה אפשרות לצדדים להודיע עמדתם באשר לשחרור הפיקדון.

סנגורו של הנאשם ביקש שחרור הפיקדון באמצעותו.

המאשימה התנגדה וטענה כי ערבויות שהוטלו על נאשם במסגרת שחרורו ממעצר תוקפן עד לסיום ריצוי עבודות שירות וזאת על מנת להבטיח ריצוי וכי היה ולא ירצן במלואן ניתן יהיה לחלט את אותן הערבויות. המאשימה מפנה ע"פ 10705/02 ליאניד מכנושין נ. מדינת ישראל. המאשימה טוענת כי המועד להשבת הערבויות הוא לאחר ריצוי מלוא עבודות השירות.

5. כב' השופט א. לי בהסכמת חבריו למותב בפס"ד מכנושין הפנה להוראות סעיף 48(א) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצרים), תשנ"ו-1996 הקובע-

"שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש..."

6. ענייננו בהוראה כי תנאי השחרור בערובה הם לצורך הבטחת התייצבותו של הנאשם לנשיאת עונשו. ולכן מתייחס כב' השופט א. לוי באומרו-

"העולה מהאמור הוא שלכתב הערובה עליו חותמים נאשם או נידון, יש תכלית ומטרה, היינו לשמש אמצעי אשר עשוי להבטיח כי אם הם יקיימו התחייבויות שנטלו על עצמם או כאלה שנכפו עליהם מכוח החלטתו של בית המשפט. מכאן גם ברור כי תוחלת חייו של כתב הערובה קצובה, והיא מגיעה לסופה כאשר אותן התחייבויות מולאו כדין."

7. כב' השופט א. לוי מתמודד עם השאלה מה הוא המועד בו ייחשב, מי אשר נגזר עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, כמי אשר התייצב לריצוי עונשו ומילא את התחייבויותיו כדין. ולענין עבודות שירות קובע הוא כי מאחר והנאשם נדרש להתייצב כל יום מחדש ובסיום "יום עבודתו" "יוצא לחופשי" אזי "... התייצבותו של הנידון לביצוע עבודות שירות אינה מתחילה ומסתיימת באותו מועד, אלא היא

חוזרת על עצמה בכל יום מימי העבודות עד לסופה של התקופה. ממשיך הוא ומתייחס לכך כי העובדה כי יש הסדר קבוע בחוק בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות, למי אשר אינו מבצען כנדרש ואינו מתייצב לביצוען באופן סדיר, אין בה לשלול תוקפן של הערבויות להבטחת ההתייצבות. שכן הדבר דומה לסמכות להוציא צו הבאה למי אשר אינו מתייצב לדיון, אשר אינה מייתרת את האמצעים הנוספים דוגמת הערבויות.

8. לפיכך, הפקדון יוותר קופת בית המשפט עד תום ריצוי עבודות השירות.

יחד עם זאת, עם התקדמות ריצוין של עבודות השירות ע ידי הנאשם, ניתן יהי לשקול הפחתת הסכום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תש"פ, 02 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.